

PENTRU CĂ NU ERAI ÎN EA

Îmi amintesc o viață care nu e a mea
Pentru că nu erai în ea.
O respirație ce tremura
Un viitor care nu se lega
O mână care nu atingea
O neliniște care nu mă putea mișca
Pentru că nu erai în ea.

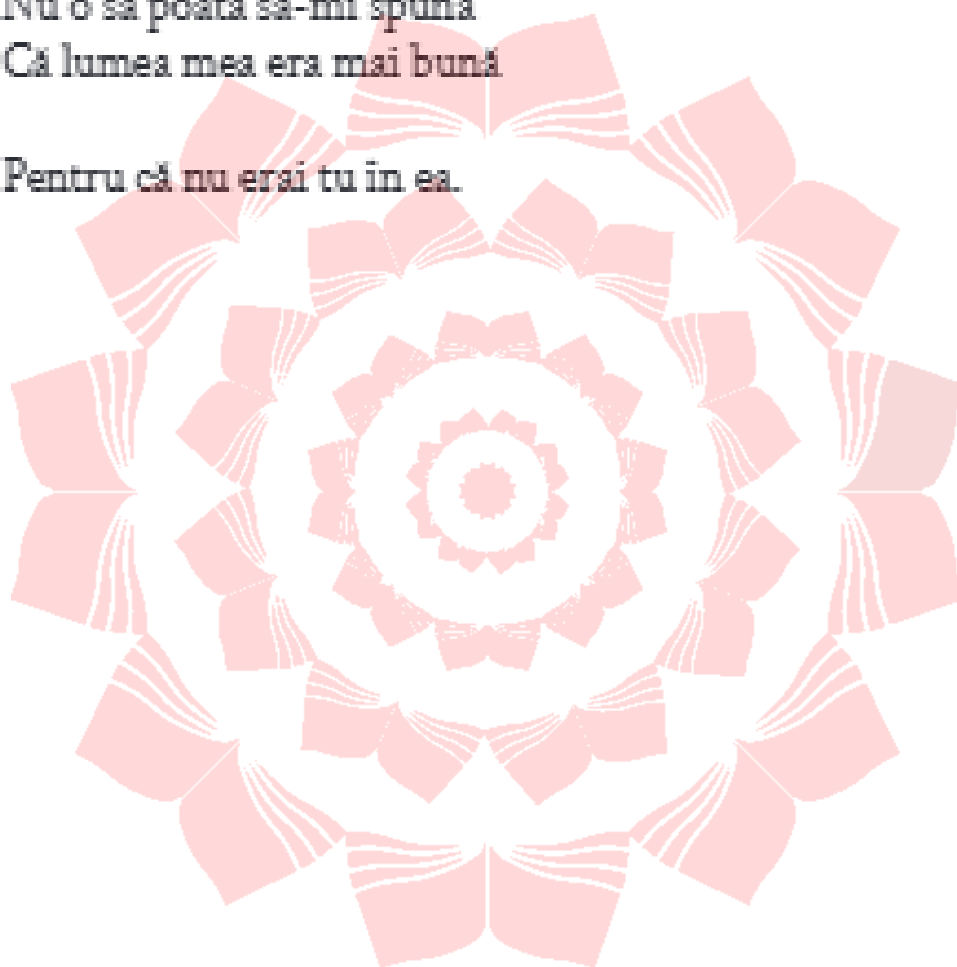
Îmi amintesc neputință și acceptare
Schimbate acum de curaj și asumare
Îmi amintesc blazare
Și îmi amintesc uitare
Îmi amintesc spaimă și detașare
O iarnă în care lumina ardea
Pentru că nu erai în ea.

Îmi amintesc atâta tristețe
Și atât de multe fețe
Pe care le-aș uita
Dar nu am putut pentru că în lumea mea
Nu erai tu în ea.

Îmi amintesc c-aș fi vrut să te fi cunoscut
De la-nceput
De când te-a durut
Aș fi vrut
Să te ating și alin
Să îți dau senzația de plin
Să te feresc și să te țin.
Dar nu s-a putut.

Însă acum
Odată-implinit
Sunt aici
Și aici ești și tu
Și nicio lume nebună
Și nicio cutumă
Și nicio spaimă și niciun horoscop
Și niciun om și niciun proroc
Nu o să poată să-mi spună
Că lumea mea era mai bună

Pentru că nu erai tu în ea.

I HAD A DREAM

Am visat-o pe iubita mea goală
Era o câmpie nesfârșită plină de maci
Și în dreapta ei era un pârâiaș
Și în el erau păstrăvi zglobii
Care făceau tumbe în apă
Mi-am pus cortul pe pântecul iubitei mele
Și am aprins un foc de surcele
Am prins un păstrăv și l-am rostogolit în jar
Am dormit pe pântecul iubitei mele
Și dimineța m-am spălat pe față
În izvorăș.
Erau atât de mulți maci că m-am gândit
Că aș putea începe propria afacere cu opiu
Erau atâția maci că orizontul era roșu
Și roșie era și inima mea
Care palpita
Care palpita
Care palpita
Pentru că din greșeală călcasem pe o aluniță.
Și nu voiam să o doară nimic.
Era cea mai frumoasă pajiște pe care fusesem vreodată.
Și nu mă mai dădeam plecat
Niciodată.

WHATSAPP MESSAGE

Ți-am scris într-o seară:

Aștept să fim împreună, să ne atingem și să ne vorbim,
doar să fim și să ne iubim. să ai somn bun, dragostea mea.
și nu uita, unde e inima ta e și inima mea și când te doare
mă doare și când te bucuri nu e bucurie mai mare. te
iubesc cum respir și te iubesc cum trăiesc. și când nu o să
mai simt nimic nu o să pot simți că nu te mai iubesc,
deci te iubesc.

Ți-am spus c-am văzut la un moment dat

Doi bătrânei ținându-se de mână pe o bancă

Cu fețele scăldate în soare

Și m-am gândit la noi.

Mereu când nu ești lângă mine mă gândesc la noi.

Mereu când ești lângă mine mă gândesc la noi.

Mă gândesc la noi când mă trezesc

Și când mă culc mă gândesc la noi.

Mă gândesc la noi oricând iau o pauză din ce fac

Și mereu în timp ce fac orice fac mă gândesc la noi.

Când citesc, când lucrez, când scriu, când gătesc,

Când mănânc, când mă spăl pe dinți, când dau cu aspiratorul,

Când fac duș, când scrolez, când ascult muzică,

Când mă plimb, când răd

Mă gândesc la noi.

Mă gândesc la noi când îți scriu

Și mă gândesc la noi când nu-ți scriu.

Și văd doi bătrânei ținându-se de mână

Cu fețele scăldate în soare.

Și văd o uriașă minge de foc ce ne iese din piepturi
și arde totul în cale

Și noi zâmbim

8 Pentru că simțim puțină răcoare.

BLACK VELVET

E o graniță fină între spaimă și iubire.
Câteodată iubirea e spaimă și uneori
Spaima e doar confirmarea iubirii.
Spaima e două sticle de șampanie
Și zece beri, pielițele roase la patru degete
Până la sânge, jumătate de sezon de The Voice US
Și 100 de pagini citite cu gândul în altă parte
În 16 ore.

Iubirea e căldura care oprește atacul de panică,
Gândul că totul este cum ai înțeles și crezi,
Deși ai învățat să nu mai ai încredere în nimeni,
Și deși știi că atunci când pui crezi lângă ai înțeles,
n-ai înțeles.

Iubirea e PET-ul mare de cola cu care îți dozezi
gurile de alcool
Ca să fii acolo, treaz, când ți se va scrie.
Iubirea e răbdare și e tăcere.
Un om care bea singur ca să reziste să aștepte un semn
De la iubita lui care bea într-o cameră
Plină de oameni care nu-l plac și nu-l înțeleg.

Iubirea e gândul că toate astea vor trece și se vor calma.
Că vor bea doar împreună
Că se vor asimila
Că nu se vor uita
Că vor putea
Să stea
Unul lângă altul
Unul în altul

Fără ca vreunul
Vreodată să simtă că vrea
Să stea cu altcineva.
Fără să poată sta cu altcineva
Lipsit de persoana pe care o iubește.

Spaima e senzația că se va mai întâmpla.
Și poate atunci nu vei mai simți așa.
Poate va fi
Normal.
Banal.
Bazal.
Acum

E ca o tăietură de șis pe mâna aia
Pe care ai întins-o pentru a mângâia.

Iubirea e că oricum ar fi
Vei ști
Și va ști și ea.
Iubirea e increderea
Că în scurt timp, cândva
Nimic din ce ești tu și din ce este ea
Nu va dura.

E o graniță fină între iubire și spaimă.
O șaibă
Care poate nu se potrivește,
Un clește care poate nu folosește.
A făcut tot ce putea.
Asta e liniștea și asta e și spaima ta.

Un crocodil inecat în piscină.
R Măine o să pregătești casa

Și vei netezi fiecare cută
O să arunci orice aliment
Pe cale să se impută
Pentru că știi că are să vină.

